

slag, der fremtræder til 2den Behandling, og som der finder sin Afgjorelse med simpel Majoritet (Mange Stemmer: Afstemning!)

Formanden: Jeg har fyldestgjort, hvad jeg anstaae for min Pligt ved at bringe det Spørgsmaal, hvorefter her er Tale, under Rigsdagens Overveelse. Jeg vil ikke ansee det for nødvendigt at insistere paa Afstemning, hvis intet af Rigsdagens øvrige Medlemmer forlanger, at den bør finde Sted, og jeg vil derfor tillade mig at spørge, om Nogen af Rigsdagens øvrige Medlemmer forlanger Afstemning med Hensyn til dette Spørgsmaal? (Ophold) Hvis ikke, antager jeg, at jeg har Rigsdagens Sanction for, at jeg tør følge den Anskuelse, at Ændringsforslagene kunne vedtages med simpel Stemme fleert (Ja! Ja!) Jeg skal altsaa efterkomme, hvad der saaledes er Rigsdagens Villie.

Jeg gaaer da derefter over til at stille den foreliggende Hovedsag under Forhandling, og vil denne Forhandling, efter § 11 i Forordningsordenen, dele sig i to Afsnit. Det første Afsnit, som vil angaae de to Ændringsforslag, der ere stillede til den Beslutning, som blev vedtaget ved 2den Behandling, i Forening med de tilsvarende Dele af den ved 2den Behandling vedtagne Beslutning, stiller jeg saaledes nu først under Forhandling. Jeg skal give Ordet til Folketingsmanden for Maribo Amts 4de Kreds.

De stillede Ændringsforslag var saalydende:

Forslag af Nagaard, Beutner, Boserup, Bregendahl, M. P. Bruun, Brodersen, Clausen, Ettrup, Dahl, Drejer, Flensborg, Gram, Grundtvig, H. Hage, Høier, Jens Jensen, J. Jørgensen, Biering, J. Knudsen, Røster, Chr. Larsen, J. C. Larsen, Lindberg, Meier, Milling, H. P. Hansen, Linnemann, Mau, Mortensen, C. E. Møller, N. C. Nielsen, O. Schroll, Schack, Schytte, Schiern, Schovelin, W. Schøler, Spandet, v. Støcken, S. Sørensen, Sveistrup, R. Sørensen, Tang,

Lillisch, Wessely, Wallentin, Wad, Lindholm, H. Olesen, Jung:

Lin. 2. Istedetfor „Kongeriget Danmarks Vedkommende, sit“ sættes: „sit Vedkommende“.

Lin. 3 og 4. Istedetfor „Indholdet af det Kongelige Budskab til Rigsdagen af 4de October 1852“ sættes: „den i London under 8de Mai 1852 afsluttede Tractat“.

Monrad: Jeg skal tillade mig at tilraade Rigsdagen at stemme for det første Ændringsforslag, ifølge hvilket der skulde sættes: „sit Vedkommende“ istedetfor „Kongeriget Danmarks Vedkommende“. Det forekommer mig nemlig, at der ikke kan være nogen Tvivl om, at Rigsdagens Samtykke gaaer videre end til det, som man forstaaer ved „Kongeriget Danmark“. Under Benævnelsen „Kongeriget Danmark“ pleier man ikke i Lovsproget, efter hvad mig er bekendt, at indbefatte Færøerne og heller ikke Colonierne; men Rigsdagen har den lovgivende Myndighed baade med Hensyn til Færøerne og til Colonierne; ialtfald kan der jo ikke være nogen Tvivl derom med Hensyn til Færøerne. Derfor troer jeg ikke, at det vilde være aldeles correct, om man vilde fastholde Benævnelsen „Kongeriget Danmark“; man maatte da ialtfald tilføje: „med de dertil hørende Blande“ eller Sligt, og, da dette nu ikke staaer der, skulde jeg finde det rigtigt, at man vedtog Ændringsforslaget. — Derimod kan jeg ikke tiltræde det andet Ændringsforslag, som er filllet af de samme ærede Rigsdagsmænd. Det forekommer mig, at, dersom man ikke nu havde stemt saa tidt over dette Forslag — thi det er vistnok den 5te Gang, der er stemt derover — saa kunde man komme i en vis Forlegenhed med det, idet det vilde være ligesom en Afstemning imod Londonertractaten. Der ligger virkelig i dette Ændringsforslag en Vanffelighed for dem, der ere af en anden Mening end de ærede Forslagsstillere; der ligger deri — man maa ikke tage mig dette Udtryk ilde op — Noget, som man, hvis man vil bruge en Sprogbrug, der for er brugt her paa Rigsdagen,